

STS de 19 d'octubre de 2005, recurs 6033/1999

Aplicació de l'art. 92 LBRL en la determinació dels llocs reservats a personal funcionari (accés al text de la sentència)

La sentència del TSJ de Canàries anul·là l'acord de l'Administració en virtut del qual va crear en la plantilla de personal les següents places de personal laboral: Arquitecte; Enginyer Tècnic Agrícola; Coordinador de Cultura; Director d'instal·lacions esportives; Tècnic d'informàtica, Graduat Social; Delineant; Auxiliars Administratius. La sentència va anul·lar la reserva que es feia en benefici del personal laboral, excepte les d'Auxiliar Administratiu.

La motivació de la sentència d'instància és basa en la supletorietat de l'art. 15.1 c) de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública respecte de les Administracions no incloses en l'àmbit de la LMRFP. El TS coincideix amb la crítica que l'Administració recurrent en cassació fa a aquest argument relativa a la no supletorietat d'aquest precepte per a les entitats locals i en el fet que, la delimitació dels llocs laborals i funcionaris, es troba únicament a l'art. 92 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las bases del régimen local (LBRL). Tot i això, no estima el recurs de cassació perquè, per a l'èxit d'aquest, no és suficient que la infracció pugui ser apreciada, sinó que a més és necessari que aquesta tingui una transcendència tal que imposi una substitució de la decisió de la sentència. Substitució que en aquest cas no procedeix sobre la base de la doctrina de la STC 37/2002, de 14 de febrer, on el TC va rebutjar la qüestió d'inconstitucionalitat en relació a l'art. 92 LBRL i on va determinar els paràmetres interpretatius del mateix.

El TC, en la sentència 37/2002, afirma que és cert que a l'apartat segon de l'art 92 no s'especifica què concretes funcions han de ser desenvolupades pels funcionaris i que remet, per a la seva determinació, al desenvolupament del mateix. Ara bé, aquesta remissió no la podem considerar incondicionada o mancada de límits donat que del propi precepte se'n deriven els paràmetres que han d'inspirar les funcions reservades als funcionaris. Els paràmetres són els d'objectivitat, imparcialitat i independència en l'exercici de la funció pública, de manera que les funcions que requereixin d'aquests paràmetres hauran de ser desenvolupades per personal funcionari.

De l'aplicació d'aquests patrons interpretatius, el TS fa derivar els següents criteris respecte de la delimitació laboral o funcional dels llocs de treball:

- Aquells llocs de treball les funcions dels quals exterioritzin una activitat de l'Administració que tingui una directa transcendència per a la situació jurídica d'altres subjectes de dret (aliens o no a la seva organització), i en la que per això siguin rellevants aquestes notes d'objectivitat, imparcialitat i independència, hauran de ser necessàriament encomanades al personal funcionari.
- Correspon a l'Administració la càrrega de demostrar que en les funcions d'un determinat lloc resulten indiferents aquestes notes que han estat enunciades.
- Conseqüentment, la validesa dels llocs de treball laborals estarà condicionada, inexcusablement, a que en l'acte pel qual s'hagi creat amb aquest exprés caràcter contractual i no estatutari, estigui ben visible i justificat que les funcions professionals

assignades, per les seves específiques característiques, fan indiferents aquestes notes d'objectivitat, imparcialitat i independència.